

SÈRIE 3

Animació i cinema

Exercici 1 (3 punts)

1.1. L'alternança de plans entre dues o més seqüències per indicar accions paral·leles.

1.2. Pla seqüència.

1.3. Es tracta d'un element, detall, moviment o concepte final d'un pla, que l'uneix al següent, i que permet que es lligui correctament tota l'acció que forma la seqüència.

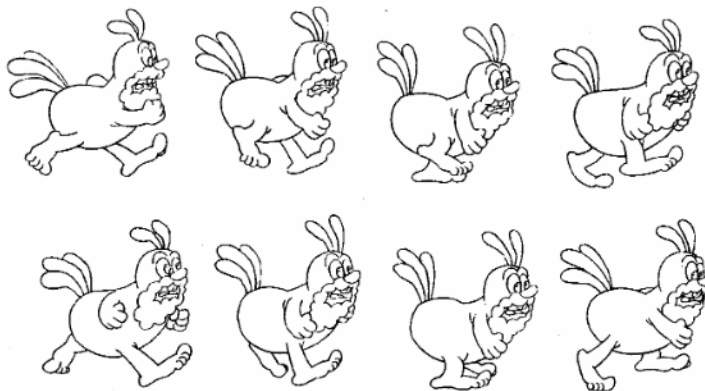
Exercici 2 (7 punts)

OPCIÓ A

2.1. (5 punts)

Es tindrà en compte, la creativitat i la qualitat dels dibuixos, així com l'expressivitat del moviment.
Observació: Per obtenir la sensació de moviment continu no es pot repetir cap postura.

Exemple d'un possible cicle de passos:



2.2 (2 punts)

- Fons fix: El personatge es desplaça d'acord amb la representació encadenada del moviment cíclic dels seus peus, des d'un cantó a l'altra de l'enquadrament, entrant i sortint del mateix si es creu necessari.
- Fons mòbil: El personatge roman fix. Si hi ha representació de l'efecte de caminar és sobre la mateixa ubicació del personatge en el pla, sense desplaçar-se de la seva posició en el enquadrament, mentre, el paisatge del fons va lliscant, suaument o ràpidament segons la velocitat del desplaçament del personatge i mantenint la il·lusió del desplaçament del mateix

OPCIÓ B

2.1.(4 punts)

- Panoràmica: La càmera roman en una posició girant sobre un punt fix. Existeixen tres tipus de moviments: La panoràmica horitzontal (de dreta a esquerra o viceversa), la panoràmica vertical (de dalt a baix o bé en el sentit contrari) i la panoràmica obliqua, menys utilitzada que les altres, que és un moviment basat en la barreja de les dos possibilitats anteriors.
- *Travelling* o translació: És el moviment que s'obté desplaçant la càmera sobre vies o riels, que proporciona un desplaçament suau sense sacsejades. Permet l'acostament, allunyament i seguiment dels subjectes.
- Objectius amb focal variable (*zoom*): A diferència dels altres mencionats, no és un moviment extern de càmera. Es tracta d'uns objectius que porten en el seu interior vàries lents mòbils que quan s'accionen permeten passar, per exemple, d'una visió de gran angular a una visió de teleobjectiu sense perdre la continuïtat.
- L'efecte grua: És un aparell proveït d'un llarg braç mecànic, en el qual hi ha fixada una plataforma per col·locar-hi la càmera, i que permet una gran varietat de moviments.

2.2. (3 punts)

Es tracta, en un principi, d'una camera cinematogràfica (o videogràfica) que té com a missió captar i fixar imatge per imatge els diferents dibuixos que, posteriorment, projectats amb continuïtat ens donaran la idea d'animació.

La seva estructura però, és bastant més complexa, així com la seva instal·lació, mètode d'utilització i instrumental que l'envolta.

La càmera ha d'estar situada de forma vertical, amb l'objectiu cap avall dirigit a una taula de treball, estant sostinguda per un suport especial que li permeti, gràcies a un mecanisme complex, desplaçar-se segons les necessitats del rodatge, de dalt a baix o al contrari.

La característica principal d'aquesta instal·lació és que, en qualsevol moment, la seva fixació sigui tant perfecta que resulti impossible qualsevol vibració.

Gràcies a aquest *taller* complex es poden aconseguir, juntament amb la filmació, fotograma per fotograma, dels dibuixos i fons, els corresponents efectes d'encadenats, *travellings*, panoràmiques, dobles exposicions, etc.

La taula és d'una base translúcida, il·luminada per sota de manera uniforme, per tal de permetre superposar els fons, i si es vol, il·luminar els dibuixos a contra llum.

La il·luminació dels dibuixos es fa mitjançant una sèrie de focus situats al voltant de la taula de treball, que permeten una il·luminació uniforme de tota la zona de filmació.

Sèrie 1

**Documental *versus* recreació documental
Lectura d'imatges**

Exercici 1 (3 punts)

1. Salvador Dalí.
2. Correspon a un arxiu d'imatge (o a una imatge).
3. D'un pla superior a la persona o objectes il·luminats (o "de dalt").

Exercici 2 (7 punts)

OPCIÓ A

a) La relació que es demana pot versar al voltant dels aspectes següents:

Identificació de l'obra: autor, títol, època, data, país, emplaçament...

Nivell denotatiu (s'inclou tot allò que tothom pot reconèixer i descriure de manera objectiva i semblant).

Com és la imatge: fotografia, fotograma, collage fotogràfic.. Mides, material de suport, procediment d'execució.

Recursos tècnics que se'n puguin deduir (en la presa i en la posterior manipulació).

Elements del llenguatge visual i plàstic: forma, grandària, color, textura.

Valors estructurals. Organització de l'espai: enquadrament-planificació, indicadors de profunditat-perspectiva, posició d'elements, composició.

Il.luminació: direcció, intensitat, efecte ...

És una imatge representativa?, quin tema té?, pertany a cap gènere establert?, quin grau d'iconicitat (representació-abstracció) té?

A quin estil, moviment, escola, grup o tendència artística podria pertànyer.

Nivell connotatiu (s'inclouen els significats de cada un dels elements que formen la imatge per poder arribar a descobrir el significat del conjunt).

Quins valors expressius transmet en relació amb els elements del llenguatge, en relació amb els materials i tècniques, en relació amb l'estructura compositiva, en relació amb el significat temàtic...

Valors semàntics i expressius: en quin context es produeix la fotografia, quina/es funcionalitat/s comunicativa/es compleix, quines sensacions, idees i/o significats simbòlics transmet, records i associacions que provoca, presència de símbols culturalment establerts, conclusions ...

{2 punts}

b) Es valorarà la capacitat d'anàlisi visual de les imatges proporcionades, el desenvolupament dels aspectes relacionats en l'apartat anterior i la corresponent argumentació.

Evidentment, l'alumne/a no podrà desenvolupar aquells aspectes dels quals no es proporcioni informació o que no es puguin deduir d'una anàlisi purament visual.

Es valorarà molt positivament l'abundant utilització de terminologia pròpia de la matèria i parcialment, fins i tot, si les anàlisis no són del tot precises.

{4 punts }

c) Es valorarà la capacitat de reflexió i exposició d'idees.

En la mateixa pregunta ja s'adverteix que els dos paràgrafs són opinions contraposades i que qui les aboca són dos fotògrafs. El comentari pot dirigir-se al voltant de l'actitud dels fotògrafs, la finalitat de l'acte fotogràfic en si mateix, el grau de "manipulació" d'una imatge fotogràfica i dels límits entre els quals una fotografia es pot considerar documental o no, etc.

{1 punt}

OPCIÓ B

1. Els tres tipus de signes gràfics, habitualment utilitzats en l'entorn de la comunicació visual, que incorpora aquest cartell són: *pictograma*, *logotip* i *símbol* (s'admet *imagograma*).

{1 punt}

2. És evident que en la majoria de les imatges es pot interpretar més d'una funció comunicativa; així, la majoria d'imatges posseeixen una funció conativa, ja que busquen captar l'atenció del receptor. Però podem identificar-ne una com a funció comunicativa dominant:

Imatge U: funció exhortativa; funció emotiva (es valoraran com a correctes qualsevol de les dues opcions).

Imatge V: funció informativa.

Imatge X: funció estètica; funció expressiva (es valoraran com a correctes qualsevol de les dues opcions).

Es valoraran parcialment altres respostes que nomenin funcions comunicatives secundàries: referencial, conativa, poètica...

Es valorarà parcialment, també, altres respostes que expliquin les funcions comunicatives que compleixen les imatges en lloc d'identificar-les pel seu nom.

{1 punt}

3. Significat temàtic: *unes mans*. Significat simbòlic: trobada, reconciliació, etc.

{1 punt}

4. La relació és la mateixa que es demana en l'apartat a) de l'opció A.

{2 punts}

5. Es valorarà la capacitat d'anàlisi visual de la imatge proporcionada, el desenvolupament dels nivells connotatiu i denotatiu sol·licitats i la corresponent argumentació.

Es valorarà molt positivament l'abundant utilització de terminologia pròpia de la matèria i parcialment, fins i tot, quan les anàlisis no siguin del tot precises.

{2 punts}